

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. října 2022 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec], trvale bytem [adresa], proti rozsudku Krajského soudu v Plzni z 16. 9. 2021, č. j. 3 T 17/2016-10410,

a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni z 16. 9. 2021, č. j. 3 T 17/2016-10410 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle

§ 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a za to byl odsouzen podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Ve skutkové části výroku rozsudku pak podrobně popsal jednání, jehož se obžalovaný [jméno] [příjmení] měl dopustit.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení], ve kterém uvedl, že zásadně nesouhlasí se skutkovými právními závěry soudu prvního stupně. Poukazuje na to, že jsou nesprávné a nevycházejí z důkazů, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny. I kdyby tyto závěry byly zadány v teoretické rovině jako důvodné, tak ze samotné skutečnosti, že [jméno] objednával, [příjmení], [příjmení] a [příjmení] dováželi do Otrokovic, kde [anonymizováno] a [příjmení] manipulovali s dováženou komoditou, nemá sebemenší souvislost s obžalovaným. Pokud kdokoliv manipuloval s obsahy cisteren, tak toto z hlediska subjektivní stránky nemá jakýkoliv vztah k obžalovanému, který v některých případech jménem společnosti Q group s.r.o., u Boudy objednával přepravu objednané a předem zaplacené nafty z ČEPRA a.s. Pokud soud v tomto vidí jakoukoliv časovou souvislost prokazující trestné jednání, tak se jedná o závěr naprosto mylný, jelikož shodná časová souvislost je zcela logicky pochopitelná, když [příjmení] mohl přepravu provádět pouze tehdy, vyskytoval-li se na Moravě. Pochopitelně obžalovaný netuší, k jakému druhu manipulace v Otrokovicích docházelo, ovšem jednoznačně platí, že si vždy objednával

u Boudy přepravu konkrétního množství, z konkrétního skladu ČEPRA, na konkrétní den. O skutečnosti, že [příjmení] vykonal objednanou přepravu z Loukova do Břestu svědčí záznamy z mýtných bran, které obžalovaný zmínil i ve své výpovědi. Jde-li o záznamy sledování, tak záznamy nesvědčí o ničem jiném, než o standardním skládání pohonné hmoty na čerpací stanici. Ze záznamu není pochopitelně patrné, jaké množství, jakého druhu a typu zboží bylo skládáno a do jaké nádrže. Pokud se jedná o výpověď svědkyně [příjmení], je nezbytné zdůraznit, že tato svědkyně pracovala na čerpací stanici pouze tři měsíce, a to ve zkušební době. Hovořila o jakýchsi nočních závozech, které jí měly být podezřelé, a to jenom proto, že byly realizovány v nočních hodinách. Každopádně z její výpovědi žádným způsobem nevyplývá, že by se mělo jednat o závozy s minerálním olejem, nebo že by měly jiným způsobem souviset s trestnou činností. I kdyby závozy probíhaly v noci, tak otázka nočních závozu na benzínové stanici není nijak výjimečná, jelikož v nočních hodinách je menší provoz na silnici i na samotných benzínových stanicích. Její výpověď je značně nekonzistentní v mnoha ohledech. Pokud je obžalovanému kladeno za vinu pět závozu PHM, nijak neřeší, že v rámci závozu vystupoval toliko jako zaměstnanec společnosti Q group s.r.o. Soud

prvního stupně se nijak nezabýval subjektivní stránkou trestného činu, dále nedostatečně vysvětlil, jak je to se samotným množstvím 125 000 litrů oleje. I kdyby teoreticky bylo připuštěno, že toto množství oleje v inkriminovaných 5 případech bylo skutečně dovezeno, tak soud zcela opomíjí, že minerální olej byl smíchán s legálně nakoupenou naftou v ČEPRU v rozsahu 3 až 8 000 litrů. Všichni zaměstnanci, kteří byli vyslechnuti jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení, vyjma svědkyně [příjmení], neuváděli, že by čerpací stanice fungovala nestandardním způsobem. U veřejného zasedání pak ještě namítl, že si do té doby za celé trestní řízení neuvědomil, že jeho nevinu prokážou výpisy ze součtového počítadla, ručně psané, které jsou k dispozici ve spisovém materiálu, ale nebyly předloženy soudu prvního stupně.

3. Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek a řízení mu předcházející a shledal, že podané odvolání důvodné není. Krajský soud v Plzni ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř. zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 tr. ř. provedené důkazy hodnotil po pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu. V odůvodnění napadeného rozsudku ve smyslu § 125 odst. 1 tr. ř. stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. Při odůvodnění uloženého trestu uvedl, jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, uvedl též, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života. V odůvodnění se rovněž dostatečně vypořádal s obhajobou, uvedl, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Vrchní soud v Praze proto pro stručnost na pečlivě a logické odůvodnění napadeného rozsudku v plném rozsahu odkazuje.

4. Odvolací soud dále konstatuje, že odvolací námitky, uplatněné v písemně podaném odvolání, jsou opakováním námitek, užitých již před soudem I. stupně. Teprve v řízení o odvolání před Vrchním soudem v Praze uplatnil obžalovaný u veřejného zasedání, „námitku“, týkající se evidence vyplývající z tzv. registrů stojanů. Protože z vyjádření obžalovaného u veřejného zasedání nebylo patrné, jaké důkazy má obžalovaný konkrétně na mysli, byl obžalovaný vyzván, aby návrh písemně doplnil. Obžalovaný tak učinil přípisem ze 4. 4. 2022, načež byly písemnosti k žádosti obžalovaného od Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje přípisem z 16. 5. 2022 (č. l. 10508) vyžádány (Policii ČR byla zaslána kopie žádosti obžalovaného), a u veřejného zasedání dne 27. 10. 2022 také jako důkaz provedeny. Zde ovšem obžalovaný obsah dodaných listin zpochybnil, když uvedl, že měl na mysli jiné listiny, mělo se jednat o ručně psané listiny.

5. Po přezkoumání požadavků obžalovaného však odvolací soud dospěl k závěru, že dokazování tak, jak požadoval obžalovaný, pro nadbytečnost nedoplní. Nálezací soud při uznání viny obžalovaného popsal podrobně, které důkazy jej vedly k závěrům o vině obžalovaného. Tedy, že bylo jednoznačně prokázano provedeným dokazováním – výslechy spoluobžalovaných, svědků, vyhodnocením obrazových záznamů, protokoly o sledování, odbornými vyjádřeními, znaleckým posudkem z oboru ekonomiky, odvětví účetní evidence a dalšími důkazy listinného charakteru, že na čerpací stanici v [obec] byla dodávána jiná komodita, než nafta, a to obž. [příjmení] a Knotem (počínaje odst. 141 odůvodnění rozsudku), to samozřejmě s vědomím obžalovaného [jméno] [příjmení]. Tyto závěry nemohou zpochybnit u odvolacího soudu uplatněné námitky, které vycházejí z jakýchsi ručně psaných nepřezkoumatelných zápisků o údajném aktuálním stavu čerpacího stojanu. Tyto listiny ostatně byly obsahem listinných důkazů, je třeba zdůraznit, že podle závěrů znalce z oboru ekonomiky nebyl znám počáteční stav motorové nafty k prvnímu dni sledovaného období a stav motorové nafty k 18. 11. 2013 tudíž nelze vyčíslit, navíc bylo prokázano,

že docházelo k zásahům do databází informačního systému. Proto navrhované důkazy odvolací soud hodnotí jako nadbytečné, nezpůsobilé přesvědčivé závěry o vině nalézacího soudu ovlivnit, přičemž zcela přiléhavé a pečlivé závěry o vině učiněné soudem I. stupně není namístě nijak doplnit.

6. Krajský soud nepochybil ani při svých úvahách při ukládání druhu a výměry trestu. Zde vycházel z ustanovení § 37 a násl. tr. zákoníku, když obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání tří roků, tedy blíže samé spodní hranici zákonné trestní sazby ust. § 240 odst. 2 tr. zákoníku, a to ještě s podmíněným odkladem na dobu čtyř roků, i přesto, že obžalovanému výrazně přitěžovalo, že již pro druhově shodnou trestnou činnost byl v minulosti odsouzen a potrestán osmiletým trestem odnětí svobody rozsudkem Krajského soudu v Brně z 30. 9. 2005 pod sp. zn. 1 T 9/2003.

7. Ze všech uvedených důvodů tedy bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však může proti němu obžalovaný podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 27. října 2022

Mgr., Bc. Viktor Mach
předseda senátu